

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-03-43000 מור נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשמת בכירה אושרית הובר היימן

תובעים

מולי מור

נגד

נתבעים

פוקס - ויזל בע"מ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

בפני תביעה כספית על סך 7000 ₪, שעניינה הפרה נטענת של הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב 1982, הידועה בכינויה "חוק הספאס", (להלן – "החוק").

לטענת התובע, בעת שנרשם כחבר במועדון הצרכנים של הנתבעת, הבהיר למוכרנית מפורשות, כי אינו מעוניין בקבלת דיור פרסומי. לטענת התובע, מעולם לא הסכים לקבל דואר פרסומי כלשהו מן הנתבעת. עוד טען, כי חרף הודעתו זו, נשלחו אל מספר הטלפון שבעה מסרונים ובהם תוכן פרסומי (במועדים שונים בין 02.02.14-16.03.14). לטענת התובע, למרות פניות חוזרות באמצעות טלפון ופקס ואף בפניה פיזית לאחת מחנויות הנתבעת, לא פסק משלוח המסרונים, עד אשר ביום 17.03.14, שלח מסרון תגובה ובו דרש להפסיק את משלוח ההודעות. רק לאחר משלוח הודעה זו, לא קיבל עוד מסרים פרסומיים מן הנתבעת. התובע דרש, כי אחייב את הנתבעת בפיצוי בסך 1000 ₪ עבור כל מסרון שנשלח, ובסה"כ 7000 ₪.

מנגד, טענה הנתבעת, כי התובע הצהיר מפורשות על הסכמתו לקבל דיור פרסומי מן הנתבעת, באמצעות חתימתו על טופס, שהעתקו צורף לכתב התביעה (נספח ב'). עוד טענה, כי עפ"י הנתבעת עמדה בדרישות החוק, שכן הסרה מרשימת התפוצה התאפשרה "באופן בו קיבל את ההודעה", היינו באמצעות משלוח מסרון התובע ביום 17.03.14. הנתבעת טענה, כי לא הוכחה כל פניה קודמת של התובע להסרתו מן הרשימה וכי מיד לאחר קבלת דרישתו, הדיור פסק.

נוכח האמור, דרשה הנתבעת לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-03-43000 מור נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

דיון והכרעה:

1 אין מחלוקת, כי התוכן שנשלח במסרונים אל מספר הטלפון הנייד של התובע הינו "דבר פרסומת"
2 כהגדרתו בחוק.
3

4 הוכח בפני, כי התובע חתם על טופס ובו אישור מפורש לקבלת דיוור פרסומי, כהאי לישנא:

5
6 **"עם מסירת הפרטים, הינך מביעה את הסכמתך לרישום פרטיך לצורך קבלת דיוור של חומרים**
7 **פרסומיים ועדכוניי של FOX HOME, FOX, וחברות נוספות שבבעלותן, באמצעי המדיה**
8 **השונים".**

9
10 הטופס הינו ברור וקריא, והדברים אינם כתובים כ"אותיות קטנות" בתוך מסמך עמוס מלל,
11 ולמעשה זו המלל היחידי בטופס, הממוקם בדיוק מעל לחתימת התובע.

12
13 טענות התובע, כי הובהר למוכרנית במועד החתימה על הטופס כי אינו מעוניין בדיוור פרסומי, לא
14 הוכחה ואינה נתמכת בדבר. כך, גם טענות התובע, כי פנה בטלפון ובאמצעות הפקס, בפניות חוזרות
15 להוציאו מרשימת התפוצה, נטענו בעלמא ולא הוצג ולו בדל ראיה להוכחתן (כגון, תדפיס שיחות
16 ואישורי קבלת פקסים).

17 כמו כן, הוכח בפני כי מרגע שביצע התובע פנייה באמצעות מסרון חוזר, הופסק משלוח ההודעות
18 הפירסומיות.

19
20 יחד עם האמור, מצאתי טעם בטענת התובע, כי במסגרת הודעת הפרסומת, לא הובהר ע"י הנתבעת
21 אופן הפסקת משלוחן. כל שצוין, פרט למלל הפרסומי הינו מספר טלפון, אשר לא ניתן להבין
22 מההודעה למה נועד אותו מספר הטלפון – האם לקבלת פרטים על המבצע או שמא להסרה מרשימת
23 תפוצה. לטענת התובע, כאשר מחייגים אל אותו המספר לא ניתן כל מענה המאפשר, בסופו של דבר
24 את הסרתו מן הרשימה.

25 סבורני, כי במחדלה האמור הפרה הנתבעת את חובתה בהתאם לסעיף 30 א' (ה) (2) לחוק, אשר
26 קובעת כי על כל מפרסם השולח הודעת מסרון קצר, לכלול את שמו וזרכי יצירת קשר עמו, לצורך
27 מתן הודעת סירוב. החוק מטיל אחריות עונשית וקנסות על מפרסם שלא פועל כאמור.

28 ניתן ללמוד מקביעת המחוקק דלעיל על דעתו, כי העדר צרוף המידע הבסיסי אודות דרכי יצירת
29 קשר למתן הודעת סירוב והפסקה, מטיל על הצרכן הכבדות בלתי סבירות ושלא לצורך.

בית משפט לתביעות קטנות בראשון לציון

ת"ק 14-03-43000 מור נ' פוקס - ויזל בע"מ

תיק חיצוני:

1 בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך 200 ₪ עבור כל משלוח, ובסך הכל:
2 1,400 ₪. בנוסף, אני מחייבה בסך 200 ₪ עבור אגרת התביעה והוצאות הדיון. את סכום ההוצאות
3 פסקתי בשיעור הנמוך, נוכח היחס בין סכום התביעה לסכום שנפסק בסופו של דבר.
4 סך הכל תשלם הנתבעת לתובע סך של 1600 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 יום, אחרת ישא הפרשי
5 הצמדה למדד וריבית כדין מהיום.

6

7 **בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים**

8 ניתן היום, ט"ז תמוז תשע"ד, 14 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

9

10 אושרית הובר היימן, רשמת בכירה

11